

2. december 2020

Til Skatteministeren vedrørende L30

Betænkning over forslag til lov om ændring af ligningsloven

(Afgivet af skatte- og afgiftsudvalget den 15. marts 1973)

I fortsættelse af vores henvendelse i dag om "KRÆVER ANVENDELSE AF LL § 8 B EN UDVIDELSE AF VIRKSOMHEDENS INDTÆGTSGRUNDLAG?" kan Skatteministeren så bekræfte, at den daværende finansminister i ovenstående betænkning fra 1973 i et svar til »MEFA« (Foreningen af danske Medicin-fabrikker) fastslår, at

"Finansministeriet skal bemærke, at den gældende retstilstand - som også omtalt i lovforslagets bemærkninger - er den, at udgifter af den omtalte art hverken er fradrags- eller afskrivningsberettigede. Udtrykket »gældende« praksis er derfor ikke en dækkende betegnelse for retstilstanden; men som omtalt i bemærkningerne har navnlig de noget større erhvervsvirksomheder med egne forskningsfaciliteter ofte rent faktisk opnået fradrag eller afskrivning af sådanne udgifter. Baggrunden herfor er, at det i praksis ofte er vanskeligt at udskille en virksomheds forskningsudgifter fra de almindelige driftsudgifter"

Resultatet bliver derfor, at den danske medicinindustri undergives de vilkår, der gælder i LL § 8 B herunder det daværende krav om dispensation til straksfradrag af større FoU udgifter, og at deres FoU udgifter dermed pr. definition anses for omfattet af LL § 8 B.

I den forbindelse skal der sammenholde med anbringender fra "MEFA":

"For den danske medicinindustri, der netop gennem forsknings- og udviklingsarbejde har oparbejdet en position, hvor den f. eks. i 1972 har bidraget med henved 600 mill. kr. til landets eksportindtægter, kan det ikke være tilfredsstillende at skulle være afhængig af en dispensationsmulighed. At forske og udvikle er ganske naturlige og livsvigtige funktioner for branchens virksomheder og en betingelse for disses fortsatte beståen. Omkostningerne i denne forbindelse må betragtes som almindelige driftsomkostninger, som det hidtil har været tilfældet, og det må forudses, at de stadig vil udgøre en stigende andel af de samlede driftsomkostninger.

I denne forbindelse må vi også anføre, at såvidt os bekendt behandles forsknings- og udviklingsomkostninger indenfor medicinindustrien i alle industrialiserede lande som ganske almindelige driftsomkostninger. Danske regler, der afviger herfra, vil medføre forringede konkurrencevilkår for vore virksomheder både på eksportmarkedet og på hjemmemarkedet i konkurrencen med udenlandske virksomheder"

De virksomheder, der herefter kan falde tilbage på statsskattelovens § 6, stk. 1, litra a, er jf. lovbemærkningerne (ingen krav om dispensation til straksfradrag ved større FoU udgifter), de virksomheder, der har det som sit egentlige erhverv at drive forskning:

"Allerede efter gældende regler er der fradragsret for forsøgs- og forskningsudgifter, når den, der afholder udgifterne, har det som erhverv at drive forskning. Udgifterne betragtes i så fald som egentlige driftsudgifter omfattet af fradragsreglerne i statsskattelovens § 6, stk. 1, litra a. Denne fradragsret tænkes opretholdt. Det får betydning for de forsøgs- og forskningsudgifter, som ikke omfattes af de almindelige afskrivningsregler, i første række reglerne i afskrivningsloven. Sådanne udgifter til forsøgs- og forskningsvirksomhed vil nemlig i kraft af, at den hidtidige fradragsret opretholdes, også for fremtiden umiddelbart kunne fradrages ved indkomstopgørelsen, selv om udgifterne er så betydelige i forhold til den skattepligtiges overskud ved selvstændig erhvervsvirksomhed, at de overskrider grænsen i § 8 B, stk. 1, 3. pkt."

Dvs. man skelner i lovbemærkningerne fra 1973 mellem de virksomheder, der har det som sit egentlige erhverv at drive forskning, som må forstås som de virksomheder, der lever af at sælge sine forskningsresultater, hvor FoU udgifter kan behandles efter statsskattelovens § 6, stk. 1, litra a, og så de virksomheder, der forsker og udvikler til egen brug herunder produktion og salg af virksomhedens produkter, hvor FoU pr. definition er omfattet af LL § 8 B, uanset de også indeholder et driftsomkostningselement.

Der er således intet krav i lovbemærkningerne fra 1973, at FoU udgifterne skal have tilknytning til en udvidelse af indtægtsgrundlaget for at være omfattet af LL § 8 B, jf. også mere herom i vores ovenstående henvendelse fra tidligere i dag. Det er i sagens natur stadig et krav, at FoU udgifterne har tilknytning til en forsknings- og udviklingsaktivitet omfattet af LL § 8 B.

På denne baggrund anmodes om ministerens kommentarer, herunder om ministeren fastholder, at afholdte FoU udgifter kun kan omfattes af LL § 8 B, hvis de har tilknytning til en udvidelse af indtægtsgrundlaget?

Med venlig hilsen

Peter Rose Bjare
Partner